

Παρασκευή 29 Ιουλίου, ώρα 9.30 μ.μ.

ΧΟΡΟΘΕΑΤΡΟ ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΖΟΥΚΑ

«Τα παραμύθια του Κόσμου»

«...Έχω δακρυσμένη καρδιά σαν αληθινός
καλλιτέχνης.»

Αλεξάντρα Ντελ Λάγκο

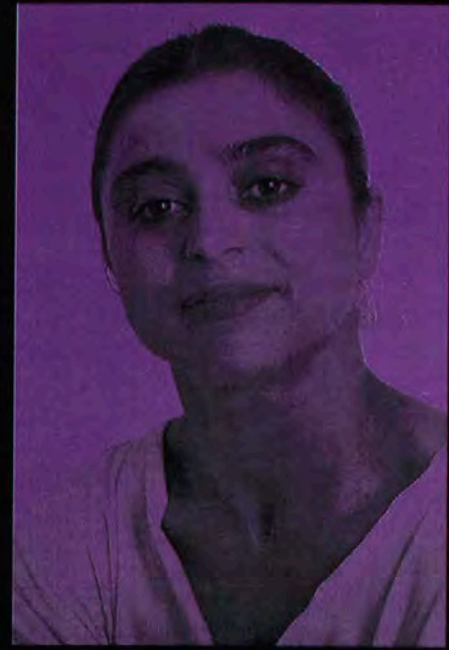
Τένεσι Ουίλιαμς «Το γλυκό πουλί της νιότης»

Το χοροθέατρο της Νατάσσας Ζούκα με την συνεργασία της Σαβίνας Γιαννάτου βρίσκεται στην διαδικασία παραγωγής του μουσικοχοροθεατρικού θεάματος «Τα παραμύδια του Κόσμου».

Βασίζεται σε ένα κολλάζ από παλιά μαγικά Σμυρνείκα παραμύδια που αποδίδονται με συνοδεία παραδοσιακών οργάνων και σε μουσικές παραδοσιακές (Σμυρνείκα, Ισπανοεβραϊκά, Τούρκικα, Ηπειρώτικα, Βουλγάρικα).

Το θέαμα διαρκεί 2 ώρες. Το σενάριο, η σκηνοθεσία και η χορογραφία ανήκουν στην Νατάσσα Ζούκα.

Κοστούμια και σκηνικός χώρος : Ιωάννα Παπαντωνίου

Μουσική διδασκαλία : Σπύρος Σακκάς

Διδασκαλία σπαδιού : Χρήστος Δροσόπουλος

Φωτισμοί : Αργύρης Θέος

Τεχνικός φωτισμού-ήχου : Παναγιώτης Μανουσάκης

ΔΙΑΝΟΜΗ

Τραγουδίστρια-ηθοποιός : Σαβίνα Γιαννάτου

Ηθοποιός τραγουδιστής : Ταξιάρχης Χάνος

Ηθοποιός-χορεύτρια : Νατάσσα Ζούκα

ΜΟΥΣΙΚΟΙ

Αντώνης Απέργης : κανονάκι, ούτι, πνευστά

Γιάννης Νικολετόπουλος : κρουστά

Χάρης Λαμπράκης : νεί

Ευχαριστούμε για την παραχώρηση μουσικού υλικού τους :

Λάμπρο Λιάβα και Γιώργο Παπαδάκη

Βοηθός σκηνογράφος - ενδυματολόγος : Βασίλης Ζηδιαννάκης

Κατασκευή σκηνικού : Δημήτρης Χαλκιόπουλος

Εκτέλεση κοστούμιών : Ελένη Μελισάρη

Η παραγωγή αυτή εντάσσεται στις δραστηριότητες

του "Εργαστηρίου Φωνητικής Τέχνης και Σωματικής Έκφρασης"

Η Νατάσσα Ζούκα γεννήθηκε στην Αθήνα. Το 1976: Δίπλωμα της Δραματικής Σχολής του Εθνικού Θεάτρου. - 1979-79: Σπουδές στην Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. - 1980-82: Υποτροφία Ιδρύματος Ωνάση. Δίπλωμα της Σχολής Jacques Lesca στο Παρίσι (Κίνηση - Αυτοσχεδιασμός - Θέατρο). Κλασικό χορό με την Joel Majet (Παρίσι), σύγχρονο με τους Anna Mittelhozer (Παρίσι), Peter Gosh (Παρίσι). - 1985: «Philadelphia College of Performing Arts» (Αμερική). - 1976-86: Ιδρυτικό μέλος του Θεάτρου της Άνοιξης, συμμετέχει ως ηθοποιός και χορογράφος σε δέκα παραγωγές (Ζαν Ζενέ - «Οι δούλες», Γκέοργκ Μπύχνερ - «Βούτσεκ», Λέσσιγκ - «Η Μίνα», κ.ά.). - 1983: «Τρωάδες» του Ευριπίδη σε σκηνοθεσία Σ. Ντουφεξή με το Εθνικό Θέατρο (χορογραφία). - 1984: «Ηλέκτρα» του Σοφοκλή σε σκηνοθεσία Γ. Μαργαρίτη με το Θέατρο της Άνοιξης (επώνυμος ρόλος και χορογραφία). - 1985: «Θεσμοφοριάζουσες» του Αριστοφάνη σε σκηνοθεσία Καρόλου Κουν με το Θέατρο Τέχνης (χορογραφία). - 1985: «Ερωτόκριτος», όπερα του Ν. Μαμαγκάκη σε σκηνοθεσία Β. Νικολαΐδη στο Φεστιβάλ Ηρακλείου (χορογραφία). - 1986: «9 Μονόπρακτες Όπερες» των Michael Torke, Π. Κορέλλη, Μ. Τραυλού, Martin Buttler, Χ. Χατζή, Γ. Κουμντάκη, Ι. Παπαδάτου σε σκηνοθεσία Σ. Σακκά και μουσική διεύθυνση Θ. Αντωνίου στο Φεστιβάλ Ηρακλείου (χορογραφία). - 1987: «Τρωάδες» του Ευριπίδη με την Ασπασία Παπαθανασίου (χορογραφία). - 1988: «Στη Σιωπή», όπερα του Β. Ριζιώτη στο Φεστιβάλ Πάτρας και στον «Μουσικό Μάιο» του Λονδίνου (performer). - 1989: Φεστιβάλ - αφιέρωμα στον John Cage, Ολλανδία, «Three Dances» (performer). - 1989: «Το τραγούδι του Αιώνα», όπερα του Δ. Μαραγκόπουλου (χορογραφία). - 1990-91: «Φως παραθύρου - Εκλάμψεις - Συμφωνία». Σύλληψη - σκηνοθεσία - χορογραφία (χοροθέατρο Ν. Ζούκα), «Εικόνες Χειμερίας Νάρκης», έργο του Δ. Μαραγκόπουλου. Σκηνοθεσία - χορογραφία, Μέγαρο Μουσικής.

Τα παραμύδια του κόσμου

«Το παραμύδι είναι πεζή λογοτεχνική αφήγηση του λαού, το διήγημά του ή η νουβέλα του. Μοναδικός στόχος του είναι η ευχαρίστηση των ακροατών.»

Γιώργος Ιωάννου

Η Σαβίνα Γιαννάτου γεννήθηκε στην Αθήνα. Μελέτησε τραγούδι με την Γωγώ Γεωργιλοπούλου και τον Σπύρο Σακκά, στου οποίου το «Εργαστήρι Φωνητικής Τέχνης» συμμετείχε για δύο χρόνια. Ήταν μαθήτρια του Α. Αινειάν στα θεωρητικά και του Γ. Μηλιαρέση στην κιθάρα. Τελείωσε επίσης το μεταπτυχιακό τμήμα μουσικού θεάτρου του «Guildhall School of Music and Drama» του Λονδίνου με υποτροφία του «Μουσηγέτη».

Επαγγελματικά ξεκίνησε το '79 τραγουδώντας στην εκπομπή του Γ' προγράμματος της ΕΡΤ «Εδώ Λιλιπούπολη» και συμμετέχοντας στην χορωδία της ΕΡΤ.

Από τότε έχει συνεργαστεί κυρίως με νέους Έλληνες συνθέτες (Πλάτωνος, Γρηγορίου, Μαραγκόπουλος, Κατσούλης) και έχει εκδόσει σε συνεργασία με τις δισκογραφικές εταιρείες «Λύρα» και «Σείριος» 12 δίσκους από τους οποίους ο ένας με δικές της συνθέσεις και στίχους.

Από το 1983 είναι μέλος του «Εργαστηρίου Παλιάς Μουσικής», με το οποίο έχει ερμηνεύσει έργα Μεσαιωνικά, Αναγεννησιακά και Μπαρόκ σε ηχογραφήσεις για το Ραδιόφωνο, την Τηλεόραση και σε πολλές συναυλίες σε όλη την Ελλάδα.

Έχει συμμετάσχει σε Ελληνικά και ξένα μουσικά φεστιβάλ (Κρήτης, Πάτρας, Αθηνών, Σπολέτο) και σε μουσικά εργαστήρια ηλεκτρονικής και αυτοσχεδιαζόμενης μουσικής σαν ερμηνεύτρια και σαν συνθέτης. Τραγουδούσε στο ρόλο της Αρετούσας στην όπερα «Ερωτόκριτος και Αρετούσα» του Νίκου Μαμαγκάκη στο φεστιβάλ Ηρακλείου και Αθηνών.

Μια φορά και έναν καιρό είχε και δεν είχε... είχε έναν βασιλιά. Αρχή του παραμυθιού, καλησπέρα σας.

Και ούλα αυτά τα χροουτούσε στο «καλό του σπιτιού του», στο φιδάκι και στο φιδόδεντρο. Και ακόμα πιο πολύ στο γλυκό του ούτι, που ήπαιζε τσοί όμορφοι σκοποί του...

Πολλοί λένε πως το παραμύθι σαν είδος προήλθε απ' τα όνειρα, και μάλιστα τα όνειρα των μάγων, που είχαν την τάση, αλλά και το καθήκον, να διηγούνται δαυμαστά και υπερφυσικά πράγματα στους πιστούς.

Συναντώντας τούτη την όμορφη σκέψη, μαγεμένη μ' όλα αυτά τα πλάσματα που λέγονταν και λέγονται παραμυθάδες και έχοντας στα αυτιά μου σαν σειρήνα των παραμυθιών την φωνή της Σαβίνας ξεκίνησα το ταξίδι στον περιπετειώδη κόσμο με τους δράκους, τις νεράιδες, τις λάμιες, τα απίθανα θηρία και τέρατα, τα μαγικά καρφιά, τις βελόνες, τα δαυματοουργά μήλα, καρύδια, αμύγδαλα, φουντούκια, τα χωρίς αρχή και τέλος ταξίδια στον άλλο κόσμο, τα απελπιστικά αδιαπέραστα δάση, τα δαυμαστά παλάτια που με την ίδια ευκολία και ταχύτητα παρουσιάζονται ή χάνονται, τις εναγώνιες και θαμπές περιπλανήσεις...

Περιπλανώμενη στον κόσμο αυτό και διανύοντας τη Μεγάλη Εβδομάδα, ανακαλύπτω ένα κείμενο εμπνευσμένου κριτικού με τίτλο «Ο ήχος της κάθαρσης». Ξεκινούσε με μια σημείωση του μαέστρου Otto Klemperer σχετικά με την ερμηνεία στα «Πάθη κατά Ματθαίον» του Γ.Σ. Μπας πως: Η μουσική είναι παιδεία όσο και η δρασκεία, στο μέτρο που οι δύο βοηθούν τον άνθρωπο να κατακτήσει τη γνώση της ζωής και τις «συνέπειες του ζην» στην πνευματική τους διάσταση. Το ερώτημα, συνέχιζε ο κριτικός, για τον ήχο αυτών των ημερών είναι το αν μπορεί η μουσική, το τραγούδι, η διήγηση των παθών να αποκαλύψει τις δυνατότητες της ανθρωπίνης φύσης, την ανάγκη του ανθρώπου να κατανοήσει το πάθος όχι ως βάσανο

αλλά ως πορεία προς την κάθαρση και την εξιλέωση.

Στα όρια της θλίψης ο άνθρωπος τραγουδάει τα καλύτερά του τραγούδια...

Ευρισκόμενη λοιπόν σε μία, κατά Εμπειρικό, αποκάλυψη συναντώ την ίδια αγωνία του ένφοβου θνητού μέσα στην παραμυθένια περιπέτεια. Στο παραμυθένιο καλειδοσκόπιο βλέπω τον βίο του ανθρώπου σαν μία πορεία Παθών, που η αφήγησή τους είναι λύτρωση - απόλαυση - παρηγοριά. Την προσπάθεια μέσα από τον δύσκολο - μεταφυσικό και καρτερικό αγώνα να βρει και να κατακτήσει την «Όμορφιά του κόσμου», να κατανοήσει το δάνατο ως προϋπόθεση της αναγέννησής του, το τέλος ως αρχή, δικαίωση της φύσης του. Για να ντύσει αυτή την ομορφιά με την αδωότητα της ψυχής του, κεντά τον κάμπο με τα λουλούδια, τη θάλασσα με τα ψάρια και τον ουρανό με τα άστρα...

Στην παράσταση δεν υπάρχει ούτε ένα αυτοτελές παραθύρι παρά κομμάτια και αποσπάσματα που διαλέγονται και πλέκονται με την μουσική. Το τραγούδι το ίδιο αναλαμβάνει να συνεχίσει την δράση δίνοντας χώρο στη φαντασία και την αίσθηση του θεατή, γίνεται χορός, εικόνα, χειρονομία και γυρίζει πάλι πίσω στον αφηγητή, κάνοντας κύκλο μέσα σε ένα μεγάλο κύκλο ζωής, (γέννηση - έρωτας - γάμος - θάνατος).

Αν καυκιστής πως σκότωσες δράκο σαν και μένα... να μαρμαρώσεις ίσαμε το λαιμό, ακούγεται το στοιχείο να λείι στο Γιαννάκη και εμείς ελπίζουμε να μην το ξεχάσει ποτέ και καυκιστεί.

Ο ήχος του Νέι αφηγείται αυτό που ο λυγμός του ανθρώπου δεν φτάνει να κάνει ήχο. Η ανάσα από ροδοπέταλα της πεντάμορφης χαϊδεύει τα αυτιά και τα μάγια της τσιγγάνας ξορκίζουν το κακό του σπιτιού και της ψυχής. Όσπου η μέρα μερώνει και όλα τα πλάσματα ησυχάζουν και γυρίζουν στο μαγικό κουτί τους.